

Lintje voor duizendpoot Afra Veerman

Thijs de Lange

Krommenie ■ In twintig jaar tijd heeft Afra Veerman-Noom zich als vrijwilliger welhaast onmisbaar gemaakt bij De Zonnebloem in Krommenie en Assendelft-Noord. Alle reden voor een koninklijke onderscheiding. Door loco-burgemeester Natasja Groothuismink werd ze benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Veerman-Noom, die deze week ook haar 80e verjaardag vierde, zit in de zonovergoten achtertuin aan de Krommeniedijk en is luistert ogen-schijnlijk rustig toe als wethouder Groothuismink haar vertelt dat ze een onderscheiding krijgt. Maar als de wethouder klaar is met haar be-toog, komt de emotie. „Ik had dit niet durven dromen.” Om er meteen aan toe te voegen: „Ik ga nog wel even door, hoor.”

Als vrijwilliger bij De Zonnebloem bijna onmisbaar

Ze verdient haar lintje voor twintig jaar tomeloze inzet bij de afdeling Krommenie-Assendelft-Noord van De Zonnebloem. Ze is daar een duizendpoot. Niet alleen helpt ze bij evenementen en uitjes en organiseert ze het vervoer daarnaartoe:

eenmaal thuis zorgt ze ervoor dat alles financieel en administratief netjes wordt afgehandeld. Ze heeft haar activiteiten wel iets teruggeschroefd. Vroeger deed ze dit allemaal voor twaalf eenzame ouderen, nu zijn dat er zes.

Voordat ze bij De Zonnebloem kwam werken, was ze 26 jaar lang salarisadministrateur bij supermarkt Komart in Krommenie, waar nu de Plus zit. Maar ook toen was ze al vrijwillig actief: ze deed de administratie van voetbalvereniging WSV'30 in Wormer. Veerman-Noom: „Toen ik gestopt was met werken, dacht ik: ik moet toch wat gaan doen. Mijn moeder was vroeger bij De Zonnebloem, ik denk: ik ga ook bij De Zonnebloem.”

Fulltime job

Zelf zegt ze gemiddeld vijf uur per week bezig te zijn met De Zonnebloem. Haar dochter Sandra Veerman (52) denkt daar anders over. „Het is bijna een fulltime job, het aantal uren dat ze eraan besteedt. Ze heeft er altijd verhalen over.”

Veerman was de initiatiefnemer voor het lintje. „Afgelopen kerst kwam het ter sprake en dachten we: zou ze dat niet willen? Ook omdat ze het verdiend heeft. We waren te laat voor de lintjesregen. Gelukkig mocht het ook apart.” Inge Lueb, kabinetsmedewerker bij de gemeente Zaanstad: „We doen zo'n tien bijzondere gelegenheden per jaar. Dan gaat het om een afscheid of jubileum.”

Twintig jaar ervaring, dat wil je in

Wethouder Natasja Groothuismink kwam de versierselen oppselden.

FOTO CEES HARTMAN

het bestuur hebben. Sinds november doet ze dat ook en is ze belast met activiteiten. Niet omdat ze dat zelf wilde, maar omdat het 'dringend noodzakelijk' was. Er waren veel nieuwe mensen in het bestuur en men had behoefte aan de kennis van Veerman-Noom. Zelf doet ze liever aan 'veldwerk', zoals ze dat zelf zegt. „Ze gaat het liefst met de mensen zelf op pad”, weet haar man

Gerard Veerman, die zelf eerder al op voordracht van baseball- en softballclub Cromtigers koninklijk onderscheiden werd.

Pietje-precies

Penningmeester Sjors Kramer (73) van De Zonnebloem vindt de onderscheiding meer dan terecht. „Ze heeft hard gewerkt voor ons. Ze heeft een duidelijke mening en ze is

heel accuraat in haar werk. Ik krijg als penningmeester pas geld van haar overgemaakt als het helemaal verrekend is. Het klopt altijd.”

Dat beaamt ook haar kleinzoon Dave Lansu (22): „Ze is een pietje-precies. Organisatorisch kan je alles aan haar overlaten.” Dat ze haar eigen feestje nu helemaal uit handen moest geven, maakt de uitreiking misschien wel extra bijzonder.

REPORTAGE Stoomcursus natuurkunde in de achtertuin van docent Ab Alberts

'Zo is het veel beeldender'

Met man en macht proberen leerlingen van het Trias vmbo de Noordersluis bij Krommenie te openen. Docent Ab Alberts kijkt lachend toe en legt de tieners uit wat het probleem is. Zo krijgen ze op een laagdrempelige manier natuurkundeles. In zo'n beetje zijn achtertuin.

Milton Pus

Krommenie ■ Natuurkunde in de buitenlucht is een stuk leuker dan in een lokaal. Leerlingen krijgen al twintig jaar naast het huis van Alberts een praktijkles. Hij is eigenlijk aardrijkskundedocent op het Trias, maar stelt zijn terrein ter beschikking voor de kinderen. Behalve de sluis wordt er aan de hand van een wipwap met stenen een hefboomconstructie uitgelegd, zwaartekracht aan de hand van een katrol en mogen kinderen helpen met de sluis. Afsluitend wordt de fietsbrug opgehaald om daar ook uitleg over te geven.

De veertienjarige Storm moet de breedte van de sluis opmeten door over te steken met een rolmaat. Het gaat ternauwernood goed, maar hij heeft het naar zijn zin. Door middel

Ab Alberts vertelt over de herkomst van de Noordersluis aan de leerlingen.

FOTO CEES HARTMAN

van de lengte, de breedte en de diepte kunnen leerlingen de inhoud van de sluis uitrekenen. „Je moet veel bewegen en meten, daardoor is dit wel leuker dan een normale les”, vindt Storm. „Er is veel te doen tijdens deze les. Ik was niet bang om over te moeten steken. Ik kan goed

zwemmen, dus alleen de natte kleding was vervelend geweest. Ik heb een 7 voor atnuur- en scheikunde, dus je zou zeggen dat ik er wel goed in ben.”

„Ik heb een hekel aan theorie, dat staat vaak te veel op zich”, begint Alberts over waarom hij de lessen ooit

is begonnen. „Deze lessen zijn veel leuker als praktijkondersteuning bij de stof. Binnen anderhalf uur krijgen leerlingen aan de hand van praktijkvoorbeelden een heel hoofdstuk over krachten. Alles komt eigenlijk aan bod en het levert weer nieuwe inzichten op.”

„ Een liter water zegt kinderen niks, maar als ze het zien en voelen wel

Leerlingen proberen na een korte uitleg van Alberts de sluis te openen, maar die weigert. Het water in de sluis is nog niet op dezelfde hoogte als het water uit de Nauernasche Vaart, dus twee jongens in een bootje moeten iets meer geduld opbrengen.

Uiteindelijk gaan de sluisdeuren dicht en kan het waterpeil in de sluis stijgen. Nadat het water binnen de sluis op gelijke hoogte is gekomen met de Nauernasche Vaart, kunnen de buitenste deuren simpel geopend worden. Niet alleen natuurkunde-onderwerpen komen aan bod, want Alberts vertelt tussen door ook over de herkomst van de Nauernasche Vaart en de sluis.

„Een liter water zegt kinderen niks, maar als ze het zien en voelen snappen ze het wel”, vervolgt Alberts. „We hebben deze week met heel veel plezier natuurkunde gegeven. Het zijn echt waardevolle lessen, dat merk je ook bij de leerlingen.”